Să nu merg după un străin,
Doamne, niciodată,
chiar de-aş fi silit prin chin,
ori pe-un drum cu flori de crin,
să nu merg după-un străin,
ci să calc deplin, deplin,
urma Ta curată!

Să-nţeleg chemarea Ta
pururea prin lume,
zilnic s-o pot asculta
şi să nu m-abat din ea,
să-nţeleg chemarea Ta,
ca să-ţi pot mereu 'nălţa,
Doamne, sfântul Nume!

Să n-aduc pe-Altarul sfânt,
foc străin de Tine,
ci aprins de-al Tău Cuvânt,
vreau să ard cu tot ce sunt,
să n-aduc pe-Altarul sfânt,
un amestec de pământ,
ci sfinţit, pe Tine!

Doamne, să mă-ncred deplin,
în cereasca-Ţi Mână,
mă păzeşte de străin,
ochii-n ochii Tăi să-i ţin,
paşii-mi calce mai senin,
şi pe drumul Tău divin,
pururi să rămână!